

PRIPRAVA OTROK NA DIAGNOSTIČNO TERAPEVTSKE POSEGE

Zdravstveni posegi so lahko za otroka zelo stresna izkušnja, ki lahko pri otroku vzbuja neprijetne občutke kot so negotovost, strah in tesnoba. Otroci lahko doživljajo čustveno stisko ob izvajanju diagnostično terapevtskih posegov ne glede na starost in spol. Mlajši otroci mnogokrat izražajo svoje strahove in bolečino subtilno ali neverbalno, zato je potrebno, da zdravstveni delavci otroke pripravijo na posege in prepoznajo ter se odzovejo na otrokova čustva ob tem. Nudenje podpore starša ob izvajanju diagnostično terapevtskih posegih, ki lahko otrokom predstavlja čustveno stisko, je za otroke neprecenljivo.

Čustvene stiske, strah staršev in bolečina lahko negativno vplivajo na otroka in ker majhni otroci nimajo kognitivnih sposobnosti, da bi razumeli, da je postopek nujen, koristen in začasen, lahko diagnostično terapevtski poseg dojemajo kot negativen ali življenjsko nevaren dogodek, kar ima lahko dolgotrajen negativen vpliv.

Za uspešno delo medicinske sestre z otroki je potrebno ustrezno strokovno znanje in pridobivanje izkušenj. Komunikacija odvisna od otrokove starosti in kognitivnega razvoja. Pri tej skupini je neverbalna komunikacija ter spoštljiv in skrben odnos izjemno pomemben. Poleg odnosa in dela zdravstvenega osebja z otroki, je pomembno zavedanje, da v ta odnos vstopajo tudi starši otrok, zato je pomembno tudi starše ozaveščati o pomembni pripravi tako njih kot otrok na preventivne preglede kot nenačrtovane obiske pri zdravniku in medicinski sestri.

Učenje predšolskega otroka temelji na neposredni aktivnosti in pridobivanju konkretnih izkušenj z ljudmi/stvarmi, temelji na notranji motivaciji in reševanju konkretnih problemov ter pridobivanju socialnih izkušenj. Otroška igra je del otrokovega razvoja in učenja v zgodnjem obdobju.

Pomemben del interakcije z otroki je vzpostavljanje pozitivne interakcije – nasmeh, dotik, prijem, pogovor ali govorjenje v višini otrokovih oči, odzivanje na otrokova vprašanja in prošnje; spodbujanje k zastavljanju vprašanj, pogovoru, udeležnosti; spodbujanje k delitvi izkušenj; pozorno in spoštljivo poslušanje; uporaba pozitivne usmeritve in spodbujanje ustrezne neodvisnosti glede na otrokovo starost.

Z izvajanjem zdravstveno vzgojnih delavnic in promocijo zdravja pri predšolskih otrokih lahko zmanjšamo stisko otrok in nelagodje ob izvajanju posegov (preprečevanje travm), razumejo lahko potrebo po izvedbi posega in zato bolje sodelujejo med posegom.